

BUDAPESTA
2 Septemb. st. v.
Dumineca 14 Septemb. st. n.

Va esi joi'a si dumince'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 67.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Curiosu de a vedé pe acelu omu, care trebuia să esplice presinti'a fiicei sale în gradina pe acelu timpu de nópte târđia, el ceru să fia condusu la acelu fugaru.

Pazitorul, respectându autoritatea lordului, fără să mai céra voia dela oficiantul de instrucțiune, îl conduse în celu'a în care se aflá oficierul russy.

Lordul se apropiá de el plinu de mânia, dar numai decât simtiemntul acesta se prefacu în mirare si esclamá :

- Dta aice ?
- Precum vedeti.
- Dar cum ?
- Mai sciu eu !
- Si în acestu costumu ?
- Tocmai acesta a produsu perirea mea.
- Dar ce s'a întemplatu ?
- Ve voiu spune dupa ce voiu scapá d'aice. Dar cá sè scapu cât mai iute, binevoiti a-mi mijloci libertatea vorbindu cu sieful poliției. Dvostre me cunoșceti !
- Dl Zorcoff ! . . .
- Ve rogu sè nu destainuiti acestu nume, căci

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dar fiica lui, vedându-l, cadu într'umu fotelu si-si ascunse faci'a cu mâmile . . .

ar fi mare compromisiune pentru mine, de cumva s'ar afla, că în ce stare am ajunsu.

— Compromisiune? Încea dta pronunei acestu cuvântu? Dar ce se dîcu atunce eu, a cărui gradina ai calcat'o în timpu de nópte, a cărui fiica . . .

— Juru, că fiic'a dvóstre e inocenta.

— Dar e compromisa.

— Îmi dau cuvântul de gentilomu, că voiú repará gresîl'a. O iubeseu, si sîm fericitu a posede amorul ei. Nu lipsesce decît binecuvîntarea dvóstre, pe care o si ceru, pentru că se putemu deveni o parochia fericita.

— În adevér nu scîu glumesci séu îti bati jocu de mine; căci a-mi adressá în asemenea locu o astfel de declarațiune si cerere nici decît nu pôte fi unu ce seriosu.

— Ve juru!

— Dta juri pré usioru si în totu momentul. Dar despre asta ne vom trage socotél'a mai târđiu. Îti declaru din capul locului, că voiú fi fôrte rigurosú întru judecarea avînturei dtale, care te-a vîritu în prepasti'a acést'a. Si déca nu vei reeși a te desvinovatî depînu, voiú scî sé-mi alegu modul de satisfáciune. Acuma înse, fiindu că apretiuiescu posițiunea în care te affi si compromisiunea ce ar puté resultá din aceea, în casul de cumva în adevéru ai fi nevinovatu, voiú merge la síeful polițici si te voiú eliberá pe respundibilitatea mea.

— Ve multiamescu si atâta de ocamdata.

Si lordul se duse dreptu unde promise. Peste unu patraru de óra Zorcoff, spre uimirea tuturorá, fu eliberatu.

În deminéti'a urmatóre el numai decît se duse la lordul cá se-i multiamésca, înse acela nu-l primí.

VII.

Dogén'a parintelni.

Într'aceste în salónele lordului Montpeare se petrecura niște scene viforóse. Dênsul rentorcêndu-se de la poliția, numai decît se duse în apartamentul seu si chiamá acolo pe cumnata sa.

Accea aparú tremurânda, căci sciea deja cele petrecute si se așteptá la o vijeliá fôrte neplacuta.

Dar lordul se predomni si începú cu voce lina, dar rece:

— Brighitta, mi-ai otravitu sufletul.

Ea nu respunse nici unu cuvântu.

El continuá:

— Ti-am încredințiatu spre pastrare tesaurul celu mai scumpu al vietii mele, te-am rugatu sé grigi de el cá de lumin'a ochilor tei, si tu ai însielatu pe cumnatul teu.

La acestu cuvântu aspru ea tresari, căci acela atinse pré duru sentimentul ei de onóre, si esclamá plina de taría:

— Nu te-am însielatu!

— Asiá dara faptul nu s'a petrecutu cu scireá ta?

— Nu.

— Dar este cu puintia? Ea dórme în o odaia cu tine; cum a pututu dara eși neobservata?

— Ea s'a culcatu de odata cu mine. Îmi pareá, cá o audfi adormindu, apoi adormí si eu. Dar se vede, cá dêns'a numai s'a prefacutu, cá dórme, căci precând audfi împușcatur'a si aprinsei iute lumin'a, ea nu mai erá în patul ei. Îti poti întipuí spaim'a mea!

— Asiá dara dêns'a ne-a însielatu pe amêndoi! Cine ar fi crediutu asta! Ce blânda, ce modesta, ce

nevinovata pareá a fi! Abiá a eșitu din claustru, si iéta ce fapta a comisú! Acest'a e rezultatul creșcerii din claustru! Ti-am spusu din capul locului, sé n'o ducemu la claustru, pentru că acolo se învétia numai fatiarnicia si ipocrisia; dar tu m'ai îmbetatu cu apa rece, si atâta mi-ai tocatu la urechi despre avantajíul creșcerii din claustru, încât m'ai scosu din minti. Acuma te poti bucurá de fruptul acelei creșceri bune!

— Me miru, că esti asiá mare dușmanu al claustrilor. Odinióra nu erai asiá.

— Scíu la ce faci alusiune.

— Vreu sé dîcu, că odinióra tu ai facutu mai mare lucru decît ce imputi acuma fiicei tale.

— Că am rapítu din claustru pe repausat'a mea sogia. E bine, dar eu aveam cause grave. Scieam, că altfel ea nu putea sé fía a mea.

— Si fiic'a ta, este ea sigura, că vei binecuvîntá amorul ei? Ea merge numai pe urmele tale. Urméza esemplul ce i-ai datu tu.

— Si înca o aperi?

— Ba, namai te rogu sé nu imputi ei asiá îngreunatoru o gresíela pe care ênsuti ai comis'o în tineretele tale! Apoi ea nici n'a pecatuitu asiá rare cá tine, căci ea n'a fugitu cu alesul ânimei sale, pe când tu ai rapítu pe soru-mea asiá dicêndu cu síl'a . . .

— Nu cu síl'a.

— Fía si asiá. Faptul e, că ai produsu unu mare scandalu în famili'a nóstra. Si totusi parintii nostrii te-au iertatu, si si-au datu consimțimêntul lor la legatur'a vóstra conjugala.

— Vrei dóra cá si eu sé facu asiá?

— Negreșitu. Ast'a o pretinde reputațiunea nóstra familiara si fericirea fiicei tale.

— Dar nu voiú face. Unu muscalu nu pôte sé fía ginere-meu.

— Pentru ce nu? Au nu síede el în tíer'a nóstra?

— Nu, nu-l vreu, si pace buna.

— Dar atunce vei frânge ânim'a fiicei tale.

— Nu cređu. Dar mâne deminétia voiú sé vorbescu cu ea. Si déca îmi va spune, cá nu renuncia la ticalosul acela de muscalu, o voiú tramite la manastire.

— Si decumva muscalul urítu de tine, va urmá si el esemplul teu, si o va rapí de acolo?

— Îl voiú împușcá. Dar, voiú avé eu grige sé-l departezu din tíer'a acést'a. El e soldatu si voiú mijloci sé fía chiamatu acasa.

— Si totusi nu vei reeși a împedecá esecutarea planului seu. Amorul e inventiosu si nu cunósce nici o stavila.

— Vom vedé. Acuma înse, nópte buna! Mâne deminétia voiú vorbí cu Agatha, pân'atunce s'o pregatesci la convorbirea nóstra!

Si lordul se departá.

Tóta nópteá nu dormí el, căci erá fôrte necașitu si irítatu. Rușinea ce fiic'a sa i facú, i parú nesuportabila, si erá decisu, cá mai ântâiu o va dogeni fôrte aspru, si-apoi își va esecutá vointi'a, macaru ce s'ar întêmplá.

Deminéti'a numai decît se si duse la ea. Cumnata-sa înca nu erá îmbracata, si astfel nu fu de față la acésta întrevedere. Înse numai întru atâta, încât nu erá si ea în odaia, căci audíndu veníndu pe cumnatul seu, asiá în costumu de negligé, cum erá îmbracata, se furisá si dêns'a în pragul usiei, cá de acolo sé asculte cele ce aveau sé se petréca.

Lordul Montpeare întrá rapede si mâniosu.

Întrebarea i eră pe buze. Dar fiic'a lui, vedîndu-l, cadîu într'unu fotelu si-si ascunse faġ'a cu mâ-nile, erumpîndu într'unu plânsetu sfașiatoru.

Parintele ei stete locului forțe emoționatu, si rادیemîndu-se de mēsa, o priviă sub impresiunea unei adânci compatiniri. Muștrarea i peri de pe buze, si uită a-i adresă unu singuru cuvintielu aspru.

Apoi alergă la ea. O luă în brație, o sarută cu iubire ferbinte și i dise :

— O! tu, copila rea!

Ast'a fu dogen'a lui! . . .

(Va urma.)

Nu scii care . . .

Nu scii care-i mai frumōsa,
Copilicie, dintre voi?
Petronel'a cea voiōsa
Cu cei ochi ceresci, viori?

Sēu Lucreti'a cea blondina
Cu obrazi de trandafiri,
Si cu tali de dīna
Si cu buze dulci, subtiri?

Ori Ersilia cea bruneta
Cu anim'a plin' de-amoru?
Sēu Aniti'a cea șireta
Cu celu farmecu rapitoru?

Au Veturia cea-adorata
Ca luciferul din dīori;
Cu guriti'a-i sarutata
De a primaverei flori?

Ori Georgin'a cea plapānda,
Dragalasia, mitutea?
Sēu Constantia ceea blānda
Ce te-ai totu iubi cu ea?

Sēu Ilean'a care fura
Mintile dela feciori,
Cu priviri din ochi de mura
Cu surisu încântatoru?

Nu sciu care-i mai frumōsa,
Dar sciu că m'ati farmecatu;
Farmecu din minti me scōse,
Stau uimitu si încântatu!

IONU TRIPA.

Sonurile limbei române în vorbire si scriere.

(Fine.)

II. *Sonuri la consonante* : *rudecinale* neschimbatoșe : *b, f, h, j, l, m, n, p, r, v, z* = 11; *rudecinale* neschimbate : *c, d, g, s, t* = 5; derivate din aceste mai vērtoș cu ajutoriul lui *i* slabu, fără care că gemenul lor nu se schimba sūnt : 5; deca în ortografia pentru *cs* luamu *x* : 1; sūnt consonante : 22.

Asiă :

în vorbire :		în scriere (ortografia) :	
sonuri vocalice scurte		sonuri vocalice întregi	
si lungi sūnt . . .	14	scurte si lungi . . .	26
" slabe	3	" slabe	3
" consonantice (z		" mute	2
= di unul) . . .	10	" consonantice	
" consonantice		(cu z de di dis-	
rad. neschim-		tinsu)	11
bate	5	" consonantice	
" cons. schimbate	5	schimbatoșe . . .	5
(cs = x unul se		" cons. schimbate	5
afla între cele		cs = x ca dis-	
precedane		tinsu	1
	de totu : 37		sūnt de totu 53

NB. Deca fără privintia la vocalele scurte, au lungi se iau numai simplu că sunete pe jumetate : în vorbire din 14 remānu numai 7, remānîndu sunete de tōte 30.

Întu scriere din 26 pe jumetate 13 scotiîndu, remānu de tōte 40, cari dintre aceste sūnt mai multe, decātu dintre cele dintru vorbire, usioru se potu află.

Si pe tōte aceste 37 de sonuri în vorbire le reprezentānu cu 21 de litere latine, mare problema, mare maiestria, si totusi e adeveratu, că le reprezentānu cu ele.

Si pe tōte 53 de sonuri în ortografia le reprezentānu cu 21 respective cu 22 litere lat., ce e si mai mare problema, e si mai mare maiestria : si deca literatii competinti s'aru întielege între sine pentru unificarea ortografiei, numai atunci ar deveni adeverata, când i s'ar pune de basa pe lângă fonetismu, etimologismu si accentuarea propria limbei romānesce, iera nu . . . ce nu corespunde însușirii ei, ad. nu semne de sonu si de tonu, ce nu convinu naturii si proprietatii literilor, nu dușă etimologisti accentu greu, unde este a se arată schimbarea de gradul primu a vocalelor : *a, e, o*, că aceste vinu a fi si scurte pr. desrădecinānu (aici cu silabele : *răd* scurte, *nānu* lunga), totu asiă fonetistii : desrădecinām (cu ultim'a sil. lunga, celelalte scurte si totu cu același semnu!) iera punîndu puncte (aici numai întipuindu-ni-le, ultim'a silaba o si accentuānu, si iera chiaritate! nu semnul cercuflesu pr. la fēnu, betrānu, îmbetrānescu, fēnatiu, cānepa, cānepiste, că sonul de gradul al doilea este si scurtu.

Deca considerānu, că accentu cercuflesu este nascutu din acc. lungu, si greu, ambele dara lungi, el de dupa formațiunea asta n'ar trebui se arate si silaba scurta, că e ceva contrariu firei lui. În alte limbi semnul cercuflesu arata elăsarea unei au altei litere ad. scoaterea ei, pr. în limba franceza si latina mai vechia, de unde *é = ea*, *ó = oa* mai bine s'ar scrie : *ê, ô* pr. laudām dar cu *a* rad. (laudabam), *dēsa*, *crēda*, *tōta*, *ōmeni*, cu *e, o* radicali; accentu cercuflesu ar peri dela tōte de pâna aci si ar remāne numai pentru *ê, ô = ea, oa*; unele verbe nici etimologistii nici fonetistii nu le scriu chiar pr. cantā, mancā, cāntā, māncā, pres. cāntā, māncā, cāntā, māncā ar fi sē fia imperf. deca ar mai capetā câte unu semnu peste ce au, iera deca se scriu cu puncte si li se punu accentele, unde se ceru, ese scrierea corecta.

Primindu-se punctul că semnu foneticu la *a* schimbatu în gradul primu, urmēza de sine, că la nume articulatu piere apostroful că la fonetisti.

Dr. A. S.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	2 14	G. 15 d. R. ss. mm. Mamant, Diomid.
Luni	3 15	s. st. m. Antim, c. p. Teoctist.
Marti	4 16	s. st. m. Vavila, pr. Moisi.
Mercuri	5 17	pr. Zaharia, ss. mm. Urvan, Teodor.
Joi	6 18	min. arch. Mihail, s. m. Eudosiu.
Vineri	7 19	s. m. Sozont, ss. ap. Evod, Onisifor.
Samb.	8 20	Nascerea Maicii Domnului.

E p i s o d u .

— *Din viața a unei femei frumoase.* —

Fusese un'a din cele mai serine nopti ale verei, zefirii împraschiau prin recóre odorul florilor, filomel'a desmerdá stelele, iera lun'a stralucia cu dulce magia prin ferestrele dormitoriului elegantu, în care zacea Tasilda în somnu, torturata fiindu de bizar'ia unor visuri ce veniau numai a rare ori, si atuncea înaintea unei catastrofe, ce avea sè o atingea dureros.

Diminetti'a când pe lângă figur'a ei svelta si mlađiosa undulau volanele unei negligee din mull si dantele, iera admirabilu-i peru ebenicu cochetá în disordine capricioasa pe lângă faci'a-i alba neteda si de osebitu catifelata; atunci înca era preocupata de visul ce-i plutiá întaneacat în memoria, si nisuiá a-si explica din el urmările ce putea sè aiba.

— Curiosu! — murmurá ea într'unu târđiu — spiritul meu trebuie cã este fôrte neliniscitu-obositu, de a luatú avântul unui visu care sè-mi sgudue întrég'a fiint'a. Nici odata n'a fost superstițiunea ocrotita de mine, dar acum sè dicu, cã sânt îngândurata, si în așteptare unei întâmplari, cãci numai o singura data avui unu astfel de visu — si înca nu de multu — adeca înaintea soareei unde Consuela, amic'a copilariei, me seduse a aparé în vestmântu de fail, pâna ce ea brilá în brocatu si catifea. Dar ce-mi pasá si atunci; nu era óre altu triumfu pe partea mea? Ea avutu toaleta; dar óre eu ce?

— Hah! hah! si-acum simtu acelu deliciu îmbe-tatoru, acea caldura farmecátore ce pune lucire de schintei în ochi, surisu pe buze si usiorint'a dragalasia în vorba. Da! si atunci sioptea mulțimea: „Tasilda a disparutu, — Juno — mândra Juno, primesce omagele si profund'a adorațiune a acelora ce sânt decorul elitei; da! da a fost o sèra neuitavera, bogata de placeri si bogata de triumfe. Ensusi Mironu al meu era încântatu de multele cuceriri, si me numi „falnic'a lui Juno“, de si altu cum me asurdiesce: „cã femeia este mai frumoasa prin sufletul si marimea iubirei, de cât prin farmeci si gracii esterne.“

Se redicase si privi cu deplina complacere în oglind'a de vis-à-vis, înse cam tresari aflându-se mai puțin dupa gustu decât alta data.

— Astu nebulu de visu si-a lasatu urmele-i rele pe faci'a mea, — duse ea încet — sè-l uitu, haid unu cântu, unu picu de musica mi-a da distractia, si o directiune gândurilor care sè se potrivésca cu mine si positi'a mea.

Duetul din „Don Juan“ era o partitura predilecta a ei, cãci estensiunea si curati'a vocii venia la deplina valóre; pe lângă aste favoruri mai sciea ea cã majorul, unu amicu al barbatului ei, era mare inimicu al femeilor ce fantasau la pianu, si apoi a șicaní pe

cineva, a-i strică umorul diley, ah! asta iubiá Tasilda a face.

Cântase multu si fôrte corectu, mai cu sèma plângerea Zerlinei era maestrósa; înse voia cea buna — surisul de gracia, nu-i reveni.

Trecuse în alta încapere, torná cu multa gingasia cafeu'a, când întrá Mironu mai puțin încântatu si cu-o salutare mai rece, de cum era alte dati.

Frumós'a lui soția simți instinctivú, se întorse spre el cu întrebarea: „Cum me affi?“ . . .

— Gata a merge la matiné?

— Eu? — repetá ea, — ce vorbe, Mirone, de unde deduci asta?

— Gatél'a ta, dar iertare! scump'a mea; vedu cã me privesci cam aspru; iertare, *miu cara*, a fost nițica jalusia.

— Oh! voi barbati sânteti cele mai înderetuice creațiuni; laudati femeile gatite totu-de-una curatiel, si dojeniti totu-de-una soțiile vóstre, când aparú astfel.

— Nu asiá, draga; tu gresiesci, crediéndu asta. Uita, eu judecu femeia dupa cum este ea în familia, si facéndu în casul de acum cu tine, ar resultá — séu cã esti fôrte lucuriósa, séu fôrte — coheteta.

— Dumnedieul meu, — eschiamá ea, — este pré multu, Mirone, susceptibilitatea mea nu suferé continuarea astei moralisari, ce se finesce cu esemplul facutu de amicu dtale majorul, a cãrui soția este economu, ferbetóre, cameriera, cusutóre, guvernanta si ce mai sefu ce, criticându vecinic ori care alta femeia de educatiune superióra, si absolutu estetica.

— Educatiune superióra, estetica. — repetá el cu o ironia usióra, — din ce custau aste? Din a virtuosuá la pianu, a cântá „con espressione“ — a-si comanda toaletele mai escentrice, si apoi a despretiú totu ce este mai nobilu seriosu pentru femeia, adeca sântele ei datorintie cãtra familia?

Tasilda statú pe locu cá o marmora. Era învederatu, cã iritatiunea ei avea sè redice nori întunecati pe pacinicul orizonte conjugalú.

Mironu se pricepú, cã unu momentu oportunu retragerei ar evitá scene neplacute. Isi consultá deci orologul si esperia, cã era chiar ór'a pentru a întrá în biurou.

Tasilda remase singura, singura cu gândirea-i învalmacita, si cu fantasia-i atitiata.

Fusese odinióra frumsetia celebra. Avea ochi de-o nespusa galesia, priviau cá stele în lumea cei oferá flori sub picióre, spiritul ei pururea vivace, pururea gata a farmecá prin originalitatea eideilor, era multu împodobitu. Pe lângă aste fericite atribute naturale o facuse starea parintilor si educatiunea îngrigita, multu serbata si încungurata de cei mai fasionabili candidati de însuratiune. Unde aparea, domniá, întunecându prin mândra-i tînuta tóte celelalte modeste frumseti june, ce asemenea unor viole de primavéra isi redicau capetele timide.

Juno o numia cãrdula tinerilor, Juno o numira cãti o cunoscura, Juno remase ea si dupa ce Amoru i împletí mirtul pe frunte, cãci ea iubiá pe Mironu, il iubiá multu si înfocat, înse în felul seu, cum nu suferia sè abdica de triumfele si vanitãtile festivitãtilor.

Serbata si totu ocupata a eclipsá pe altele, nu cugetase nici odata, cã avea sè vina unu timpu, în care necãștigându-si pe câmpul vietii alte virtuti, cu frumsetia avea sè faca falima; a fost dara ceva imensu gróznicu si mai cã picá în ametiela letargica, când i aretá guratic'a frisoru, cã în perul ei ebenicu se furisiasse unu firu, albu cá néu'a, si luciosu cá argintul.

Când se reculese și se convinse despre esistența acelui firu, l'ar fi smulsu, l'ar fi ruptu din radecina; dar oróre! acum mai observá ceva grozavu, peliti'a ei neteda si candorósa aretá tocmai pe lángha ochi niște trasuri fine subțiri; și ea priví mai încordatu, si se convinse că erau crețiele, crețiri, crețiri merunte . . .

Simțise o emoțiune durerósa la capu, fruntea-i ardea, ánim'a-i palpitá vehement; oh! erá oribilu! Tasilda, adeveru, Juno începuse a îmbetráni! Nu erá mai bine sè móra, sè móra îndata, înca sub carmenii lingușirci, de cât sè traiésca singura — pentru ea si retrasa?

Unu noru greu și consternitoru trecú, lacrimelile o napadira și prin ele se imaginá pe sine cu capul albu, cu crețiri pe față . . .

Visul . . . visul . . . nenorocitul prevestitoru oh! fatalitatea órba a sortii crá s'ó duca aprópe de negrul abisu al nebuniei.

Când veni Mironu și-o gasi înca în acea gatéla, credea că erá succesul puțințelilor sale cuvinte apesate. Abiá înse se apropiá, și ea erupse în unu plánsu convulsiviu.

— Mirone al meu, recunósce că me affi fórté schimbata, slabita și aprópe de morméntu!

— Ddieul meu! ce-ti este; Tasildo, scump'a mea, esti tu morbósa?

— Da! trebuie sè fía asiá ceva; faci'a-mi este palida și macra, simtu că din mine a eșitu tóta vigórea. Mirone! plângi cu mine, plângi, căci mándr'a ta Juno si-a perdutu tineretiá! Dar nu! mergi, alérgha la dr. Hieronimi, spune-i sè vina, este necesitate numai el va mai puté operá contra astoru crețiele și astui afurísitu peru albu, ce-mi schimosesce întregul esterioru!

— Ah! aste sânt durerile tale, — întrerupse Mironu înveselitu, — asiá dara candórea pelitiiei și ebe-nul perului sânt atacate? Pe lege! o nimica întrégha mi-a însuflatu temere și îngrigire. Vedi tu, scump'a mea, uiti, că đi pe đi devii mai be-trána cu 24 óre, și că din đile se facu septemáni, luni, ani și că totu asiá espirándu în norma, si copi'a nóstra din pensionatu se apropia de vèrst'a juniei, de al siese-spre-điece-lea anu.

Umorul lui o iritá mai multu. Óre cum însielata-i împutá ca dela el așteptase iubirea landra, și nu sarcasmu veninosu.

Mironu cerea însedar a-i aduce alta credintiá, ea nu ascultá ci repetá a chiamá medicul.

— Lasa-l, va veni si el, căci cere-mi ánima, ti-o punu la picióre, dar asculta vocea consciintiei mele, asculta ori cum va suná verdictul lui, ori cum te vei schimbá si prin ce metamorfose vei trece, iubirea mea te va privi totu cu carmenii tineretiei; vei fi ce ai fost pâna acuma pentru mine, mam'a copiilor mei, stéu'a, sórele, viéti'a vietiei mele!

Unu baetiélu cá de cinci ani întrá, staruindu pe lángha mam'a sa a-i spune, cine a deșteptatu príncepele din poveste, pe care piticel muntilor îl adormise atátu fára de mila?

Mironu eșise încetu, binecuvéntându asta naivitate copilésca, ce putea sè însérine gândurile ratecite ale mamei sale.

Ori cum sè fía femeí'a de vana, privindu unu copilu rogatoru, ea se alipesce de el, de sânt'a lui nevinovația, uitându lumea, universul . . . si tóte dintr'ênsele . . .

Tasilda înca cu inclinările-i resfațiate — înca cu plánsul în gene, cuprinse fragedu micul curiosu, si

dupa ce-i spuse câtu durase somnul printului, cum venise fét'a pastoriului și cum atingéndu-i fruntea s'a deșteptatu — baetul doriá a scí, cá sarutatu-i-a príncepele mán'a și multúmitu-i-a frumos?

— Da! copilul meu, — respunse ea cam uimita de interesul lui, — príncepele a facutu tóte aste, ba i-a datu palatul, vistierí'a s'a datu si pe sine, căci s'a rogatu umilitu sè fía ea dómna peste tóte, si pe el sè-l ie de soțiu.

— Cátu de bunu și întieptu a fost el! — esclamá copilul în bucuri'a sa. Si eu înca faceam asiá! Mamitiá, scii ce, — continuá el, — când me vor adormi pe mine piticii, sè nu lasi fét'a pastoriului sè vina în apropiarea mea, tu, numai tu sè pui mán'a pe fruntea mea!

— Si de ce chiar eu micul meu fantastu?

— Pentru că nime . . . nime, nici fét'a pastoriului nu póte sè fía asiá de frumoá cá tine . . . si apoi eu vreu cá tu sè fii soț'a mea . . .

Tasilda îl îmbráșisá calduros. Asta declarare purcésa din ánim'a unui copilasiu nevinovatu, o scuturá de órb'a ei vanitate, facéndu-o sè guste fericiri ne mai simțite, fericiri nobile si curate, cum póte numai o mama iubitóre avé. Când întrá Mironu, anunciándu-i că dr. Hieronimi aștepta, ca sari sprintena întrebándu-l: „Cine spune adeverul nemascatu?“

— Copiíi si nebunii, deca pe cuvéntul si caracterul altora nu mai dámu nimica, — respunse el cam pripitu.

— Fórté bine, Mirone, micul nostru baetiélu înca mi-a spusu unu adeveru, ce mi-a curatu desperatiunea, mi-a vindecatu ratecirea ánimei, prin ce am dobânditu convingerea, că în cercul familiei, sub ochiul iubitoru ai soțului, si a copiilor totu cu astu tipu dragu, voiú gasi de acum înainte tóte fericirile unei esclári sublime, a unei încântári vecinicu netulburate de bagatele đilnice. Si findu că dr. aștepta, đise ea cu surisu șireticu, dá-mi brațul Mirone, noi voimu pe el cá pe unu vechiu amicu a-l invitá la serbarea familiara întru primirea ficei nóstre, a cărei educațiune se va terminá cu điu'a de mâne.

Mironu erá frapatu, petrunsu, adáncu mișcatu. Asta suprinde-re preponderase tóte bucuriele trecutului seu; i aduse picuri cristaline în ochi, si nu se gená de ele când cu o mâna încungiurá talí'a soției rentóirse, iéra cealalta o întinse be-tránului medicu, ce murmurá:

— Femeí'a care parascesce esclarea de pe netedul parchetu al salonului, retragéndu-se pentru a-si cultivá spiritul, a-si nobilá sufletul, aderéndu curaț'a virtutilor; care se împodobesce pentru sine si famili'a sa; femeí'a aceea posíede elecsirul eternei tinereti, este pururea cu carmenii atragerei si-a cucerirei, nu îmbetránesce nici atunci când timpul a brezdatu urnele în față, si-a încoronatu perul ei cu argintosul carpu al caruntetiei be-tránesci.

EMILIA LUNGU.

P u n c t u.

Cavalerul: Dómna, sè me credeti, că este unu ce monotonu a conversá cu dame întiepte.

Dam'a: Prin acést'a dóra voiesci sè đici, că si conversațiunea mea e monotóna?

Cavalerul: Ah! dómna, cu dvóstre este o placere a conversá.

*

Învețiatorul: Pentru ce se numescu „sermani peccatosi“ aceia, cari se esecuta.

Învetiacelul : Pentru că pecatosii avuți nu se esecuta.

*

— Ce deosebire este între unu profesorul estraordinar și ordinar ?

— Profesorii ordinari nu știu nimica estraordinar ; ier cei estraordinari — nimita ordinari.

*

„Onorabile dle doctoru, — scrie unu tineru, — ieri a muritu matus'a mea ; aice îți alaturu 50 fl. pentru ajutorul cordialu, — și te rogu să primesci mulțamiț'a mea sincera !

Cronic'a lunei.

Ocupațiunea Novi-Bazarului a avutu să se începa la 10 l. c. Trupele designate spre a intra s'au compusu din regimentele de infanteria 24, 41 și 44, batalioanele de vênatori 25 și 32, trei baterii de munte.

Senatul imperialu din Viena se va conchiamă pe 25 septemvre, adeca cu o septemâna mai de graba decât diet'a Ungariei. Patent'a convocatore va aparé țilele aceste, căci deja s'a primitu într'unu consiliu ministerialu.

Tiarul Rusiei, dupa întvederea sa cu imperatul Vilelmu, a plecatu numai decât spre Livadia, unde va petrece unu timpu mai îndelungatu, și numai la ierna se va întorce la Petersburg.

Saburoff, ambasadorul rusescu din Atena, a fost numitu ambasadoru la Constantinopolu, în locul lui Labanoff, carele a fost mutatu la Londra.

Aleco pasia siede pe spini la Filipopolu, căci de o parte sultanul, de alta bulgarii îl totu ataca. Vedându, că la doi domni nu se pôte servi de odata, el a decisu — conform scriilor mai nôue — să-si deie dimisiunea, și să lase pe altul a se pune în focul dintre fesu și calpacu.

La Sofia s'a începutu jocul constituționalu. Bulgarii, nu prè mari eroi în resboiul trecutu, se arêta cu atât mai ageri luptatori cu — gur'a. Abia s'a formatu primul ministeriu, opozițiunea a și pornitu unu atacu grozavu, încât ministeriul nu mai fu în stare a se opune, ci își ceru dimisiunea. Ministeriul a fost compus din elemente conservative, acuma principele îl va alege din partid'a liberala. Abia de câteva luni al doile ministeriu ! Apoi mai țica cineva, că bulgarii nu înaintêza !

Literatura și arti.

Opera în Iasi. „Curierul de Iasi“ face cunoscutu, ca impresariul operei italiene din a două capitata a României, dl B. Franchetti, reușindu a formă o trupa de artisti buni, s'a întorsu în Iasi și a publicatu program'a stațiunii viitoare. Pe lângă operele cunoscute publicului iasienu, se va mai jucă : Ruy-Blas, Jone, Educande de Sorenta, Nabucodonosor, etc.

Infianț'a cântării asupra sănêtății. „Revista medicala din St. Petersburg“ scrie : „În tòm'u a anului 1878 a facutu profesorul Monassein din Petersburg cercetări asupra a 222 cântareți dela 9—53 de ani. În aceste cercetări a consideratu cu deosebire dezvoltarea corpului, estinderea peptului, diferinț'a între acêsta și între lungimea corpului, pe urma s'a cercetatu starea pneumatometrica și spirometrica. Din aceste studii rezultă : Circunferinț'a peptului relativa și absoluta este mai mare la cântareți de cât la necântareți și cresce cu dezvoltarea corpului, cu etatea și cu anii cât a cântatu individul. Espansiunea peptului, capacitatea

vitala a plamânilor este mai mare la cântareți și cresce în modul aratatu. Pe cât sânt de dese catarele larincului, pe atât sânt de rare cele bronchiale. Mortalitatea cântareților, cu deosebire de phtisis, este mica. Cântarea este unu prophylasticu escelentu pentru phtisici și mijlocul celu mai bunu pentru dezvoltarea și întarirea peptului ; în privinț'a acêsta cântarea trebuie dar preferita gimnasticeii.“

Diuaristicu : „Med cul Veterinaru“, la Bucuresei ; își propune a trată cestiuni de medicina veterinara, de igiena publica, de economia rurala, de ipologia etc. ; direcțiunea e compusa din dnii medici veterinari : A. I. Locusteanu, G. A. Persu, M. G. Magureanu și P. Constantinescu. — „Femei'a Româna“ ierasi a începutu să apară de două ori pe septemâna, că mai nainte.

Biserica și șola.

Maj. Sa regele a daruitu din siatul'a sa privata 150 fl. pentru recladirea turnului bisericeii gr. c. din Halmagiu.

La gimnasiul catolicu din Pesta al piaristilor numerul studentilor în cea mai mare parte se compune din jidovi, căci creștinii nu-su nici jumetate cât ei. În anul trecutu s'a și facutu trei cursuri paralele cu 138 studenți israeliti, dar în anul curentu numerul lor s'a mai sporitu, într'atâta, încât 200 n'au mai pututu încapé. Acêsta a produsu mare zarva în jidovimea din capital'a ungrêscă.

Instrucțiunea în Dobrogea. Dupa cum scrie „Steu'a Dobrogei“, instrucțiunea a facutu mari progrese acolo. În judetul Costant'na sânt 37 școli rurale de baeti și fete, poporate cu 1500 pâna la 1700 elevi și eleve ; ier în cele urbane numerul se urca la 270. În judetul Tulcea sânt 44 școle cu 1462 elevi. Localurile școlilor de prin comunele rurale mai tôte sânt cladite în modu sistematicu.

11,500 de misse. Țilele trecute se publică la Londra testamentul buneii lui Don Alfonso, a Doinei Maria Cristina de Borbon y Borbon. Ea a lasatu o suma fôrte mare pentru mise, și anume a dispusu că cinci mii de misse să se țina pentru ea, alte cinci mii pentru repausatul ei barbatu, o mia pentru pruncii ei încetati din viața și cinci sute pentru nepoții ei morti.

De 60 de ori a peregrinatu la Mecca. Sultanul, între altele, are și acea datoría împusa prin religiune, că în fia-care anu trebuie să tramita la Mecca unu acoperitoru de metasa, care se pune pe Caabara, cea mai sânta biserică a islamului. Acestu darnu imperatescu se duce totu-de-una de către amplotiții dela curte. În orasiul Aleppo al Siriei traiesce unu dervisnu bețrânu carele de 59 ani peregrinêza la Mecca cu acestu daru al Sultanului. Caletori'a lui durêza câte cinci luni. În anul curinte el va merge a siese-dieci ôra.

Societati și institute.

Societatea pentru fondu de teatru românu va tîné adunarea sa generala în anul acesta la Blasin în 20 septemvre, cu program'a publicata în nr. 64 al foii nôstre.

✓ **Societatea rom. de lectura din Clusiu** va tîné adunarea sa generala la 14 sept. Totu atunce și totu acolo va tîné adunarea sa generala anuala și Societatea fondului pentru înființarea unei școle române de fetițe în Clusiu.

Societatea geografica din Paris a publicatu tocmai acuma list'a membrilor sei. Între acesteia se afla optu domnitori, dintre cari amintinu pe principele Carol al României.

Societatea pentru stîrpirea n mului lui Israil. Mai de unadi, s'a t nuto  n Saratoga,  n Statele-Unite, unu meeting al „Societ tii pentru st rpirea n mului evreescu“. Acestu meeting er  presiedatu de dl Henry Hilton, asistatu de dl Austin Corbiu, secretaru. Meetingul, dupa multe discursuri, a luat o seria de resolu iunii, pe care poporul americanu trebuie s  le ic  c  s  ajunga la st rpirea n mului evreescu, care, dicu membrii meetingului, cresce din  i  i peste mesura  n Statele-Unite, si mai alesu  n New-York, si a devenitu primejdiosu. („Rom.“)

Ce e nou ?

La manevr'a mare dela Parndorf, care s'a t nuto  n joi'a trecuta, a fost de fa ia si Maj. Sa, dimpreuna cu principele Nichita al Muntenegrului. Acest'a s'a aretatu unu calaretiu bunu si elegantu. Dupu mi diadi a fost pr ndiu mare la Sch nbrunn. Pr ncipele Nichita s'a rentorsu acasa dumineca.

Idila princip sca. Diuarul „Truth“ din Londra publica urmat rea istoria : C nd archiduces'a Cristina a aflatu, c  regele Spaniei voiesce s'o icie de so ia, a primitu cu rec la scirea acest'a, si-a scuturatu capul si declar   ntr'unu modu decisu, c  nici odata nu se va  nvoi. Lui Alfonso i-a cadutu cam neplacutu scirea acest'a, dar nu si-a perditu speranti'a, si  n cugetele sale a  nceputu a se ocup  multu de archiduces'a. Si-a a lusu aminte cu placere de  rele petrecute cu d ns'a  n jocarie, pe timpul c nd el studi   n Teresianul din Viena. Archiduces'a er  o fiint   nc ntat re si mai tinera cu unu anu dec t el.  ntr'un'a din  ile archiduces'a observ , c   nim'a ei este prinsoniera. C nd Alfonso fu urcatu la tronul Spaniei, ea a tept , c  d nsul s   mparti sca cu d ns'a acelu tron. C t de reu i-a cadutu dara ved ndu, c  Alfonso a datu  nt iatate Mercedesi ! Inse s rtea a voitu, c  Mercedes s  m ra, si  nfidelul s  se rent rea i rasi la picioarele ei. Cristina a voitu c  Alfonso s  plat sca scumpu  nfidelitatea lui. Inse atitudinea curten tia a regelui la prim'a rentelnire a facutu s  dispara t te super rile ei. Er  s ra. Alfonso si archiduces'a se preumblau la luna  n gradin'a dela Arcachon. C nd se rent rsera, archiduces'a avea pe degetu unu  nelu, si lu ndu de bratuu pe regele,  l recomand  mamei sale cu aceste cuv nte : „Madame, am on re a Ve recomand  pe fiitorul meu barbatu !“

S cr'a f it rei regine a Spaniei. Archiducesele Elisabeta si Cristina au sositu la 30 augustu din Arcachon la Paris. Ex-regin'a Isabela li-a facutu visita  nca  n s r'a aceea. Despre acest'a visita „Gaulois“ scrie urmat rele : C nd ex-regin'a Isabela a  ntratu la f it rea ei nora, acest'a a  ngenunchiatu  nainte ei si i-a sarutatu m n'a. „Ce fel !“ esclam  Isabela, „la picioarele mele ?“ si  mbracis  pe tiner'a archiducesa, apoi adause : „Nu esti tu mir s'a iubitelui meu fiu ?“ Tiner'a fidantiata esclam  : „Oh ! mama !“ si cadu  mo ionata  n br tiele f it rei sale s cre. „Vreu, dicse ex-regin'a, s -mi dici „tu“, si de adi  nainte s  me consideri mama si amica. Trebuie s  me privesci c  depositor'a tuturor planurilor tale  n viitoru. Vorbesce dara, te ascultu !“ — „Unic'a mea dorint , iubita mama, respunde archiduces'a Maria Cristina, este s  facu placuta vi t a so ului meu regescu ; si  ti declaru, c  s m decisa cu taria a nu me ocup  de politica. Eu cu Alfonso voiu domni asupra Spaniei, dar nu voiu guvern . Am promisு acest'a deja c nd pentru prim'a  ra vedui pe mirele meu :  ti juru, c -mi voiu t ne cuv ntul.“ Isabela i sarut  fruntea.

Nunt'a regelui spaniolu cu archiduces'a Maria Cristina se va t ne probabilminte la 28 nov.  iu'a de nascere a mirelui. De cur nd va veni la Viena o deputa iune spaniola.

Principess'a Victoria, so ia mo tenitorului de tronul Germaniei, a trecut  ilele aceste prin Viena. la o baia din Styri'a. Fiindu c  d ns'a caletoresce incognito nu i s'a facutu nici o primire oficiala. La gara a a teptau ambasadorii Germaniei si al Engliterei. D ns'a parea f rte obosita, er   mbracata  n negru, si avea o peleria de paie n gra.

Dela Mehadia ni se scrie unu corespondinte al nostru, c  baile Herculiane s nt cercetate de unu publicu mare si acuma la capetul sezonului. Mai multi  speti s nt din Rom ni'a, apoi din Serbi'a, Bulgari'a. chiar si din Russi'a. Ma din tierile apusene  nca au fost multi  speti  n acest'a scalda eminentu rom nesc . Diplomat'i'a  nca a datu unu contingentu mare. Dintre barbatii mai  nsemnati amintimu pe ministr. plenipotentiaru austro-ungaru  n Bucuresci contele Hoyos. consulul englesu White, consulul americanu Paine, ministrul plenip. otomanu Suleyman bey, contele Joanini agentu dipl. italianu  n Belgradu, Ra de Falbe ministru  n Dania, M. Atanie colonel din America, Mavrogeni bey consul  n Belgrad, D. Coulin secretariu princiaru  n Bucuresci, gen. Manu, loc. colonel Candiano-Popescu. Afara de acest'a multi din Ungari'a, si mai v rtos din p rtile banatience,  ntre cari Dd. Andreiu, Alesandru, Eugenu si Zeno Mocioni. Vi t a sociala rom na este c tu se p te de viua, dl dr. Alesandru Popoviciu este nu numai celu mai ageru  ngrigitoriu a s net tii, dar dsa,  mpreuna cu d mn'a s'a so ia, Emilia Popoviciu s nt centrul misic rilor sociali rom ne.  n spatiosul si elegantul salonu de cura se t nu  n t te serile petreceri de dantiu, unde o cununa frum sa de domisi re si juni rom ni facu placuta distragere publicului. Dintre dame si dsioare corespondintele nostru amintesce pe d mnele : Laura Mocioni din Timisi r'a, Poenariu din Craiova, Bogdanu din Ploesci, Iiubsch, Boerescu, Emilia Popoviciu cu fic'e sa Paula Popoviciu din Bucuresci, Elena Zachariu din Lugosiu ; dsioarele : Dumba din Craiova, sororile Cornelia si Sofia Stolojanu din Lugosiu, Sierbanu din Lipova si altele.

✓ **Balu rom nu.** La S. Sebesiu se va t ne  n 8/20 septembrie balu rom nu, cu ocasiunea adun rii generale a  nvetiatorilor rom ni din tractul S. Sebesiu si Alba-Iulia. Venitul e destinat u fondului reuniunii  nvetiatorilor din acele tracturi. Balul se va t ne  n sal'a la „Leul de aur“.

Din Maramuresiu se scrie despre doue omoruri sever ite acolo de cur nd. Unul s'a  nt mplat u  n satul F. Siugatag. Dora Hete, f t'a cea mai frum sa din satu, de 16 ani, a mersu la 27 aug. s  taie f nu  n malai ce. Rem n ndu multu timplu acolo, parintii ei se dusera s'o caute, si o gasira m rta, cu grumadiul taiatu. Altul s'a  nt mplat u Craciunesci. Cosma Tupit , plugarul celu mai avutu din satu, la 28 augustu demin t a s'a dusu cu so ia sa la c mpu s  lucreze : las ndu acasa, cu us'a  ncuiata, pe fiul lor de 5 ani si pe o fetitia de 11 ani. Rentorc ndu-se s r'a acasa, ei gasira pruncii omor ti cu o secure, si acoperiti cu farina de malaiu. Ucigatorul a jefuitu din odai'a vecina 600 fl. Faptuitorul  nca nu s'a prinsu.

✓ **Normalistii din Berlad** se afla acuma  n Dobrogea. Dl ministru Cogalniceanu a mijlocitu, c  transportul școlarilor caletori s  se faca gratis, at t pe c ile ferate rom ne, c t si pe Dunare,  ncolo si  napoi.

Curtile si tribunalele din Bucuresti si-au re-inceput audientele în ziua de 16/28 august. La Inalt'a curte de Casaþiune si la curtile de apelu, redeschiderea s'a facutu cu solenitate si s'au rostitu diferite discursuri. La curtea de Casaþia, dl procuroru generalu, G. Filitis, a cititu o disertaþiune, care a avutu de obiectu important'a cestiune a interpretării legilor cu dreptu de autoritate, la care i-a respunsu dl Al Cretescu, primul-presiedinte. Unu numeru însemnatu din membrii biuroului bucureseanu au asistatu la acésta solemnitate. La curtea de Apelu, procuroru generalu, dl I. Pretoru, a tratatu o însemnata cestiune sociala: „Caus'a înmulþirii divortiurilor si mijlócele de a le împedecá“. La discursul seu a respunsu primul-presiedinte al Curtii, dl Al. Cantacuzino. („Rom.“)

O mare nenorocire. Cetimu în „Coresp. Prov.“ din Piétr'a : La 14/26 augustu, fiul celu mai mare a dlui Costachi Comanitie, proprietarul moþiei Negreþtii din acestu judetiu, aflându-se la ari'a unde maþin'a trierá si voindu a schimbá pe unu lucratoru ce turná snopii în batoza, s'a suitu acolo si din întemþlare alunecându cu piciorul dreptu a întratu în maþina si cum ea umblá cu marea iutiéla, ea ruptu si mutilatu piciorul într'unu modu îngrozitoru ; scosu din acésta îngrozitóre tortura, a fost adusu în sér'a acelei zile la spitalul din orasiul Piétr'a. Ací asiediat în spitalu urmá ca la 15 curent se se faca amputaþi'a, dar nenorocitul înainte de a ajunge acésta ði, a încetatu din viétia totu în acea ði sér'a la ór'a 11. Tinerul Comanitie la vrést'a de 19 ani, abia terminase studiile liceale si depusese cu succesu bacalaratul.

Si-a împuþcatu nepotul. Carutiásiul I. Cristu, ni spune „Mesagerul Brailei“, în urm'a unei petreceri facute la plecarea fiului seu, cadíutu la sorti pentru contingentul acestui anu, luându-se la cérta, a fost îmbrâncit de acesta si a cadíutu jos. Sculându-se Cristu, trece într'alta camera, umple puþc'a si amenintie pe fiu-seu, care dedese fug'a se s'ascunda într'o casa vecina. Unu nepotu al carutiásiului intervine si se pune între puþc'a lui Cristu si fiul acestuia, rugându-l se nu faca omoru. Cristu se retrage doi pasi, descarca puþc'a si nepotul seu Radulescu, dreptu respata pentru intervenirea sa, cade mortu.

Sciri scurte. Pe Aetna guvernul italianu voiesce se înfintieze unu turnu astronomicu, banii s'au si assignatu. — **O femeia din Pecica-romána** a nascutu patru fete bine dezvoltate; dómnele din locu au datu ajutorul necesariu; dar fetele au muritu dupa dóue septemáni un'a dupa alt'a. — **Recolt'a în giurul Aradului** a fost fórte slaba din lips'a cea mare de plóia; cucuruzul asemene va fi putínu. — **Fratele Papei**, contele Carol Pecci, a muritu; el a fost de 86 ani, mai betránu decât Pap'a, si s'a ocupatu cu istori'a. **Pagubele dela Seghedinu**, conform apretuirilor facute, se urca la 12 milióne de florini. — **Compani'a Edison** a obtínutu autorisaþiunea, cá se póta stabili si în Paris linie telegrafice. — **Alegerea de primaru în Sebesiu** al dlui avocatulu din Sibíiu dr. Stefan Pacuraru fu aprobata de cátra ministeru, în contra apelatei sasilor. — **Baronul Somoskeöy**, renumitul însielatoru, care a scapatu din mânilé políþiei unguresci, s'a prinsu iérasu, la Verviers. — **În comitatul Biharia** se proiecteza dóue cai ferate nóue; un'a dela Oradea-mare pâna la Mihaiufaleu, alta dela Berettyó-Ujfalú, prin Székelyhid la Marghita. — „Kincsem“ iérasu a câþtigatu unu premiu, al cincideci si unule, la Baden-

Baden, premiul a fost 20,000 marce, si o cupa de auru. — **Iubileul de o suta de ani** a anectării Banatului cátra Ungaria se va serbá si în Becicherecul mare, la 20 sept.; serbarea va începe cu serviciu divinu în biseric'a — jidovéca. — **Cium'a în Persia** a începutu se grasese grozavu; guvernul a tramisu comisari în faþa locului cá se constate epidem'ia si se ia mesurile necesarie. — **La manevrele dela Bruck** s'a întemþlatu si o nenorocire; s'a resturnatu unu tunu si a îngropatu patru artileristi, dintre cari unul a muritu îndata. — **Espertii straini** vor primí fia-care câte 4000 fl. pentru osteneþa lor la inspectarea Tisei.

Suvenirea mortilor.

Basiliu Bianu, pretoru în Fagetu, Transilvania, a încetatu din viétia la 22 augustu, în etate de 57 ani. Il gelescu: soþi'a sa Elisabeta n. Pop, fiii sei Eugeniu, Valeria maritata Uilacanu, Basilu, Victoru, Emilianu, Cornelia, Leontina, Polixena si Virgiliu, si cumnatul Simeon Mateiu Popu.

G h i c i t u r a .

— De R. A. —

Unu cuventu din 4 litere; cetitu dinainte — dá unu ríu în Asia; cetitu dinapoi înainte, dá unu orasiu în Ungaria.

Terminul de deslegare e 25 septemvre. Cá totude-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 61 : „Cesaru — Brutus.“

Bine au deslegat'o dómnele si domniþiorele : Emilia Popovicu, Ioana Veresu n. Ioodi, Roza Bozanciu, Sofia Peovicu, Iosefina Luca, Mariettina Frollo, Emilia Onciu n. Ciavoþchi, Anastasia Borca, Viorea Galatianu Sanda, Eufrosina Popu, Maria Popescu, Amalia Crisanu, Zoe Dimbu, Aurelia Munteanu si dnii : I. Br. Hodosiu, Mihaiu Marcutu.

Premiul l'a câþigtu dsior'a Emilia Popovicu în Tintiaru lánga Brasiovu.

I N S E R Þ I U N E .

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore a lui

A. Gerenday

statuaru în Budapesta, întemeiatu la 1848, destinsa la esposiþiunile universale cu medaile si diplome, la Londra si de dóue ori la Paris si Viena, si la Alba-Regala cu medaila de auru.

Depositu principalu si cancelari'a : „Aldunator“, coltiul stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Heinrich. Curtea de fabrica : în „Molnár utca“ nr. 4 cas'a propria.

Recomanda **marele seu asortimentu**, de monuminte pentru morminte, facute din totu felul de petre de granitu, de marmore si de stánca, interne séu esterne.

Face lucrári architectonice ordinare si de luesu, mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte, cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lucrári de marmore ce se întrebuintieza la bai si cafe-nele, si totu felul de lucruri de statuaru séu de cuþlituru de pétra, cari apartínu acestui resortu, cu **preþturi moderate**.

3—6

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU**.